

N:o 26.

Auk. till Riksd. Kansli den 19 Febr. 1875, kl. 3 e. m.

Kongl. Maj:ts nådiga Proposition till Riksdagen angående vissa förändringar i anslagen till elementarläroverken och pedagogierna; Gifven Stockholms Slott den 12 Februari 1875.

Sedan Riksdagen i underdånig skrifvelse den 16 Maj 1874 angående regleringen af utgifterna under riksstatens åttonde hufvudtitel anmält, att Riksdagen till löneförbättring enligt de af Kongl. Maj:t föreslagna grunder åt lärarne vid statens elementarläroverk samt vid pedagogierna anvisat de af Kongl. Maj:t för nämnda ändamål äskade belopp, dock att lärare, som enligt dittills gällande stat vore berättigad till ersättning för indelt lön, icke finge tillträda den för honom beräknade löneförhöjning, med mindre han sin rätt till nämnda ersättning frånträdde, samt Riksdagen med anledning häraf anhållit att Kongl. Maj:t täcktes till innevarande riksdag göra framställning om uppförande dels å elementarläroverkens stat dels å anslaget till pedagogier och folkskolor af ett bestämdt anslagsbelopp i stället för de nuvarande förslagsvis beräknade ersättningarna för indelta ränte- och tiondeanslag, i den mån dessa anslag icke vidare vore på särskilda lärare eller eljest disponerade, har Kongl. Maj:t anbefalt Statskontoret att, efter inhämtande af vederbörande lärares yttranden, huruvida de emot åtnjutande af den af Riksdagen beviljade löneförbättring ville

fråntråda sin rätt till ersättning för indelt ränte- eller tiondeanslag och i stället åtnöjas med det belopp i penningar, hvartill samma ersättning vore i stat upptagen och beräknad, samt efter den utredning af ärendet i öfrigt, som kunde vara erforderlig, till Kongl. Maj:t inkomma med förslag i ämnet.

Efter det Statskontorets utlåtande den 28 December 1874 till Kongl. Maj:t inkommit, vill Kongl. Maj:t härmed på de i hosföljande protokoll öfver ecklesiastikärenden för denna dag anförda skäl föreslå Riksdagen:

att i staten för år 1876 och framgent från lönerna för samtliga de vid elementarläroverk och pedagogier anstälde lärare, som åtnjuta ersättning för indelta ränte- eller tiondeanslag, och åt hvilka löneförbättring under vilkor att samma ersättning frånträdes och att lärarne åtnöjas med det belopp i penningar, hvartill ersättningen är i stat upptagen och beräknad, blifvit af Riksdagen beviljad, berörda ersättning må uteslutas, samt nya löner för alla dessa lärare uppföras till det belopp Riksdagen med nämnda vilkor medgifvit;

att de lärare, hvilka på nämnda vilkor ej ingått eller på grund af andra förhållanden icke äro berättigade till löneförbättring, må, så länge de sin rätt till ifrågavarande slags ersättningar ej fråntråda eller öfriga omförmälda undantagsförhållanden fortfara, af den å stat uppförda nya lönen, såvidt den dertill förslår, åtnjuta sina aflöningsförmåner enligt hittills gällande grunder och med rättighet att uppbära den deri möjliggen erforderliga fyllnad å allmänna indragningsstaten;

att före detta Lektorn vid Gefle förutvarande gymnasium J. O. Forssén förklaras berättigad att under sin återstående lifstid uppbära tre fjerdedelar af den lön han innehaft, 150 kronor i kontant och 150 tunnor spanmål, med 112 kronor 50 öre samt ersättning för 708 kubikfot 75 kubiktun spanmål å allmänna indragningsstaten, men att derifrån uteslutes den aflöningsfyllnad, 825 kronor, som till hans efterträdare från nämnde stat nu utgår;

att, i händelse af bifall till hvad sålunda blifvit föreslaget, det bestämda penningebeloppet under anslaget till elementarläroverken höjes med 212,427 kronor 85 öre, emot det att den under samma anslag förslagsvis upptagna indelta ränta och ersättning för indragna räntor minskas med 4,045 kronor 69 öre samt hela det belopp af 208,382 kronor 16 öre utgår, hvilket derå uppförts för indelt tionde och ersättning för indragna tiondeanslag, äfvensom att penningebeloppet under anslaget till pedagogier

och folkskolor ökas med 3,470 kronor 46 öre, men att från ersättningen för indelt tionde och indragna tiondeanslag under samma anslag uteslutes en motsvarande summa eller 3,470 kronor 46 öre.

Handlingarne i detta mål skola Riksdagens vederbörande Utskott tillhandahållas, och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

G. Wennerberg.

Utdrag af protokollet öfver Ecklesiastikdepartements-ärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i Statsrådet å Stockholms slott den 12 Februari 1875.

Närvarande:

Hans Excellens Herr Justitie-statsministern CARLSON,
Hans Excellens Herr Statsministern för utrikes ärendena BJÖRNSTJERNA,
Statsråden: BERG,
WENNERBERG,
BERGSTRÖM,
Friherre ALSTRÖMER,
WEIDENHJELM,
LOVÉN,
Friherre ÅKERHJELM och
Friherre VON OTTER.

Vidare anförde Departementschefen, Statsrådet Wennerberg:

Sedan Eders Kongl. Maj:t i nådig proposition till sistlidna års Riksdag såsom löneförbättring enligt uppgifna grunder åt lärare vid elementarläroverken och pedagogierna äskat uppförande å ordinarie stat af 381,700 kronor för de förra och 16,000 kronor för de senare, har Riksdagen i underdånig skrifvelse den 16 Maj 1874 angående regleringen af utgifterna under riksstatens åttonde hufvudtitel, jemte tillkännagifvande att omförmälda anslag blifvit af Riksdagen beviljade, tillika anført, att i sammanhang med detta ärende Riksdagens uppmärksamhet fästats på en fråga, som för åstadkommande af enkelhet och reda i denna gren af förvaltningen vore af ej ringa vigt. Denna fråga rörde de i anslagen för elementarläroverken och pedagogierna ingående ersättningar för indragna ränte- och tiondeanslag. Otvifvelaktigt hade vid den tid, då aflöningen i sin helhet eller åtminstone till större delen utgick i spanmål, detta aflöningssätt varit för löntagarne fördelaktigt, enär värdet af densamma stigit i samma mån lefnadskostnaderna i allmänhet ökats. Då emellertid, hvad

beträffade elementarläroverken, alla anslag, som på senare tider för dem beviljats, uppförts i penningar, utgjorde numera den del af aflöningen vid dessa läroverk, som efter spannmålsberäkning utginge, endast en ringa del af aflöningsanslagets slutsumma. Genom de beslut Riksdagen senast fattat om förhöjning af elementarläroverksanslaget, komme detsamma att uppgå till 2,277,042 kronor 56 öre, under det de förslagsvis beräknade ersättningarna för indragna räntor och tiondeanslag endast uppginge till 217,296 kronor 12 öre eller icke ens en tiondedel af hela aflöningsanslaget. I anslaget till »pedagogier och folkskolor» inginge ersättningar för indragna räntor och tiondeanslag endast till ett sammanräknadt belopp af 12,209 kronor 8 öre. Det syntes därför Riksdagen kunna antagas, att, om frånträddandet af indelt lön uppställes såsom vilkor för tillträddandet af den nu ifrågasatta löneförhöjningen, samtliga de lärare, som vore till sådan lön berättigade, skulle finna med sin fördel mest öfverensstämmande att denna sin rätt frånträda, och Riksdagen hade därför ansett detta tillfälle till genomförande af en ingalunda oviktig förenkling i förvaltningen ej böra lennas obegagnadt, helst den förbättring i aflöningen, som hittills genom det indelta aflöningsättet kommit åtskilliga lärare till del, ingalunda varit betingad af lärareplatsernas större vigt, utan endast berott på den tillfälliga omständigheten, att aflöning för dessa befattningar varit redan under äldre tider uppförd. Riksdagen hade alltså till löneförbättring åt ifrågavarande lärare i enlighet med de af Eders Kongl. Maj:t föreslagna grunder på ordinarie stat uppfört de äskade beloppen, dock att lärare, som enligt hittills gällande stat vore berättigad till ersättning för indelt lön, icke finge tillträda den enligt nämnda grunder för honom beräknade löneförhöjning, med mindre han sin rätt till nämnda ersättning frånträdde; och anhöll Riksdagen för den skull, att Eders Kongl. Maj:t täcktes till innevarande Riksdag göra framställning om uppförande å elementarläroverkens stat och å anslaget till »pedagogier och folkskolor» af bestämda anslagsbelopp i stället för de nuvarande förslagsvis beräknade ersättningarna för indelta ränte- och tiondeanslag, i den mån dessa anslag icke vidare vore på särskilde lärare eller eljest disponerade.

Sedan Eders Kongl. Maj:t i anledning häraf anbefalt Statskontoret att — efter inhemtande af vederbörande lärares yttranden, huruvida de mot åtnjutande af den af Riksdagen beviljade löneförbättring ville frånträda sin rätt till ersättning för indelt ränta eller tiondeanslag och i stället åtnöjas med det belopp i penningar, hvartill samma ersättning vore i stat upptagen och beräknad — till Eders Kongl. Maj:t afgifva det utlåtande

och förslag, hvartill Riksdagens skrifvelse kunde föränleda, har Statskontoret, med öfverlemnande af lärarnes samt vederbörande domkapitels och direktionens öfver Stockholms stads undervisningsverk yttranden, den 28 December nästlidna år med underdånigt utlåtande i ärendet till Eders Kongl. Maj:t inkommit.

Af de till Statskontoret ingifna handlingar inhemtas hufvudsakligen, att två lektorer vid Strengnäs högre elementarläroverk, fyra lektorer vid elementarläroverket i Carlstad, rektorn och fyra lektorer vid Hernösands elementarläroverk samt en afliden lektors vid sistnämnda läroverk enka, hvilken under tjänste- och nådår är berättigad att till den 1 Maj 1876 uppbära mannens aflöningsförmåner, antingen alls icke eller åtminstone ej för närvarande velat ingå på berörda villkor, men att samtliga ordinarie innehafvare af öfriga läraretjänster, i hvilkas aflöning ifrågavarande slags ersättning ingår, förklarar sig villige att mot den beviljade löneförbättringens åtnjutande frånträda berörda ersättning och i stället åtnöjas med det belopp i penningar, hvartill densamma vore i stat upptagen och beräknad;

att beträffande de löner, hvilka för närvarande icke af ordinarie tjänsteinnehafvare åtnjöttes, domkapitlet i Strengnäs uttalat den mening, att de nya grunderna icke förr kunde å dessa löner tillämpas, än tjänsterna erhållit ordinarie innehafvare, och dessa förklarar sig för sin del derpå ingå, hvaremot öfriga i ärendet hörda domkapitel samt direktionen öfver Stockholms stads undervisningsverk förmålt sig icke hafva funnit hinder möta för tillämpning redan från och med innevarande år af berörda villkor i afseende å ifrågavarande löner; samt

att domkapitlet i Strengnäs tillika uttalat såsom sin åsigt att, ehuru de nuvarande lärarne vore fullt berättigade att för sin del afsäga sig förmånen af ersättning för indelt ränta eller tionde, de likväl icke egde att för sina efterträdare afstå från densamma, emedan den vore innefattad under 4 § i presterskapets privilegier och således ej utan kyrkomötets hörande kunde från läroverken borttagas.

Emot hvad domkapitlet i Strengnäs i först omförmälda hänseende anfört har Statskontoret erinrat, att enär, enligt hvad domkapitlet tillika upplyst, lärarelönen vid Mariefreds pedagogi vore den enda af de med indelt ränta försedda inom stiftet, som för närvarande saknade ordinarie innehafvare, och den person, som komme att utnännas till denna befattning, hvilken jemlikt Kongl. brefvet den 30 December 1863 icke borde återbesättas, innan domkapitlet gjort underdånig framställning rörande

densammas skiljande från komministersbeställningen i Mariefred och Kärnbo församlingar, icke kunde ega rätt till andra aflöningsförmåner än dem, som i då gällande stat kunde vara för befattningen bestämda, och genom den ifrågasatta förändringen icke någon minskning, utan en ej obetydlig förhöjning skulle ega rum i aflöningen för den, som för närvarande vore berättigad att densamma uppbära, helst i aflöningen icke inginge ersättning för större spannmålsquantitet än 166 kubikfot 4 kannor, borde den af domkapitlet anförda omständigheten ej utgöra hinder därför, att aflöningen för berörda befattning tills vidare reglerades i öfverensstämmelse med de af Riksdagen beslutade grunder. — Beträffande åter domkapitlets erinran, att nuvarande ordinarie tjänsteinnehafvare blott för sin del vore berättigade att afsäga sig förmånen af ersättning för indelt ränta eller tionde, men icke egde att för sina efterträdare från samma förmån afstå, förekomme äfven här, enligt Statskontorets förmenande, att den, som till ledig lärarebefattning vid elementarläroverk eller pedagogi hädanefter utnämndes, icke derigenom kunde erhålla rätt till andra aflöningsförmåner än sådana, som vid utnämningen till befattningen i då gällande stat kvarstode, så att icke någon efter den ifrågasatta regleringens införande utnämnd lärares enskilda rätt blefve derigenom förnärmad; men då den ersättning för indelt ränta eller tionde, hvilken vore anslagen till läroverken, torde hafva antagit samma natur som sjelfva räntan och tionden, och således kunde ifrågasättas, om icke densamma, på sätt domkapitlet i Strengnäs anført, vore innefattad under 4 § af presterskapets privilegier den 16 Oktober 1723, samt jemlikt 114 § Regeringsformen ändring eller upphäfvande häraf icke kunde utan allmänt kyrkomötes bifall ega rum, skulle måhända den af Riksdagen beslutade åtgärden, ehuru dess ändamål till väsendtlig del skulle förfelas, derest regleringen endast tillämpades på dem personligen, som derpå nu ingått, icke kunna för all framtid bringas till verkställighet, med mindre kyrkomötet dertill samtyckte; dock att sådant syntes Statskontoret icke utgöra hinder för regleringens tillämpning tills vidare, intill dess annorlunda kunde varda beslutadt.

Då emellertid regleringen, fastän blott sålunda tillämpad, likväl med ens torde böra erhålla all den utsträckning som vore möjlig, helst det icke vore antagligt, att kyrkomötet skulle vägra sitt samtycke till genomförande af en till reda och enkelhet ledande förändring, hvarigenom äfven en bättre aflöning för de fleste lärare bereddtes, och det dessutom syntes mindre lämpligt, att staten för elementarläroverken skulle behöfva förändras för hvarje gång någon af de lärare, hvilka nu förklarar sig antin-

gen blott för närvarande eller ock för framtiden icke vilja afstå från ifrågavarande ersättning, afginge från sin befattning eller tillkännagafve sig villig att på den beslutade förändringen ingå, vore det enligt Statskontorets tanke mest ändamålsenligt, att staten för elementarläroverken nu upprättades så, som den skolat uppgöras, derest samtliga lärarne på förändringen ingått, samt att på allmänna indragningsstaten anvisades de ersättningar, som, i följd af en sådan åtgärd, under öfvergångstiden kunde, utöfver de sålunda uppförda beloppen, blifva erforderliga för att hålla vederbörande skadeslösa.

Vidare har Statskontoret ansett, att för samma ändamål regleringen borde redan vid början tillämpas äfven å alla sådana ifrågavarande slags löner vid läroverken, som icke af ordinarie tjänsteinnehafvare åtnjotes. Då de som under tjänste- eller nådår uppbure aflöningen vore skyldige att, utan statsverkets betungande, sjelfve bekosta uppehållandet af tjänsten under tiden och således inträda i den aflidne lärarens skyldigheter, syntes de ock böra åtnjuta de tjänsten åtföljande löneförmåner, sådana de borde utgå för alla dem, som icke motsatt sig antagandet af det för löneförbättrings åtnjutande stadgade vilkor, helst ersättningen till vikarien numera utan tvifvel måste komma att ökas, sedan arvodet till dem, som under ledighet uppehölle lärarebefattningen vid elementarläroverk och vissa pedagogier, i följd af bestämmelserna i Kongl. brefvet den 28 Augusti 1874, blifvit från och med sistlidna års hösttermin förhöjdt.

Statskontoret hemställer ytterligare, att regleringen måtte tillämpas jemväl å två lärarelöner, med hvilka särskilda undantagsförhållanden egde rum. Jemlikt Kongl. brefvet den 2 Oktober 1857 beviljades Lektorn vid Gefle dåvarande gymnasium J. O. Forssén afsked från lektorsbefattningen med rätt att under sin återstående lifstid bibehålla tre fjerdedelar af sin då innehafvande lön, hvilken utgjorde 150 kronor i kontant och 150 tunnor indelt spannmål, i värde beräknade till 1,350 kronor, eller tillsammans i hel lön 1,500 kronor. Beträffande efterträdarens aflöning stadgades i samma nådiga bref, att förutom den fjerdedel af nyssnämnda lön, som med ett beräknadt belopp af 375 kronor därför vore att tillgå, fyllnaden i den lägre lektors aflöningen, som då utgjorde 1,200 kronor, skulle med 825 kronor utgå af det å allmänna indragningsstaten uppförda anslag till emeritilöner. Sedan efterträdarens lön, personel löneförhöjning deri inberäknad, numera uppgått till 3,000 kronor, hade det härtill erforderliga ytterligare fyllnadsbelopp anvisats å anslaget till elementarläroverken. Då det emellertid syntes oegentligt, såväl att Forssén uppbure sin pension å

anslaget till elementarläroverken, som att hans efterträdare åtnjöte en del af den fasta aflöningen å allmänna indragningsstaten, torde förhållandet böra för framtiden rättas, hvilket lättast syntes kunna ske på det sätt, att Forssén berättigades att å allmänna indragningsstaten åtnjuta de honon tillförsäkrade förmåner, och att hans efterträdare, som förklarar sig villig afstå från sin andel af ersättning för berörda quantitet spanmål, motsvarande 945 kubikfot, erhöle hela sin aflöning i kontant å läroverkets stat, i följd hvaraf det belopp han nu åtnjöte å allmänna indragningsstaten skulle derifrån uteslutas.

Den andra af omförmälda löner innehades af adjunkten vid Hernösands högre elementarläroverk I. Ritzén, för hvilken aflöningen upptagits i nu gällande stat i öfverensstämmelse med 1849 års interimisstat, dock med det högre statspris å spanmål, som sedermera blifvit fastställt, på följande sätt:

Donationsmedel (inom kolumn)	7,50
Penningar	440,25
Ersättning för 316 kubikfot 7 kamor spanmål à 2 kronor 10 öre	665,07

tillsammans 1,112,82

och ehuru Ritzén fortfarande borde bibehålla dessa aflöningsförmåner oförändrade, syntes deraf hinder dock icke möta att nu reglera denna lön på enahanda sätt, som föreslagits i afseende på löner, hvilkas innehafvare förklarar sig icke vilja ingå på det af Riksdagen stadgade vilkor för löneförhöjnings åtnjutande.

Af de under anslaget till elementarläroverken i riksstaten för innevarande år förslagsvis uppförda ersättningar för indragna räntor och tiondeanslag, nemligen:

för de förra	8,913,96
och för de senare	208,382,16

eller tillsammans 217,296,12

skulle i följd häraf ersättningen för tiondeanslagen komma att från riksstaten helt och hållet utgå. Men förutom de i lönerna för lärare vid elementarläroverken direkt ingående ersättningar för indragna räntor, utgörande tillhopa 4,045 kronor 69 öre, hvilka af enahanda anledning borde från anslaget uteslutas, innefattades jemväl under samma anslag följande belopp ersättningar för dylika räntor, hvilka borde i riksstaten fortfarande bibehållas, nemligen:

till Visingsborgs skolstat	2,718,18
» Eskilstuna skolas löningsfond	46,31
» bibliotekarien vid Skara högre elementarläroverk...	145,74
för enketunnor i Strengnäs stift	264,60
» bibeltrycks spannmål i Malmöhus län	1,627,29
» » » i Stockholms län	66,15
	<u>1,693,44</u>
	eller tillhopa 4,868,27

Då från hela beloppet af ersättningar för indragna räntor och tiondeanslag, utgörande enligt hvad ofvan förnäles	217,296,12
afdroges sistnämnda summa.....	<u>4,868,27</u>

utgjorde återstoden 212,427,85

eller samma belopp, som i de egentliga lärarelönerna vid elementarläroverken inginge och derföre borde från 1876 års riksstat uteslutas; och enär hela detta belopp vore afsedt till bestridande af de å anslaget anvisade utgifter, erfordrades, för att anslaget icke skulle komma i sämre ställning i förhållande till utgifterna än förut, att det bestämda penningbeloppet under samma anslag ökades med en motsvarande summa eller 212,427 kronor 85 öre.

Beträffande det i riksstaten uppförda anslag till pedagogier och folkskolor, vore under detta anslag upptagna följande ersättningar, nemligen: för indragna indelta räntor.....	4,219 —
» » tiondeanslag.....	7,990,08
	<u>tillsammans 12,209,08</u>

På sätt en vid Statskontorets utlåtande bifogad tabell utvisade, belöpte sig emellertid här af för sådana närmast till folkskolor hänförliga undervisningsanstalter, åt hvilkas lärare ifrågavarande löneförbättring icke beviljats, följande ersättningsbelopp, hvilka fortfarande borde i riksstaten kvarstå, nemligen:

för indragna indelta räntor	4,219 —
» » tiondeanslag	4,519,62
	<u>8,738,62</u>

hvidan det belopp, som från 1876 års riksstat borde uteslutas, utgjorde

alltsammans från kolumnen för indelt tionde och ersättning för indragna

3,470,46

tiondeanslag, hvaremot det bestämda penningebeloppet under samma ans-
slag borde ökas med enahanda summa eller 3,470 kronor 46 öre.

Då handlingarna uti ifrågavarande ärende först få dagar före Riksdagens sammanträde till Ecklesiastik-departementet inkommit, kunde någon beredning af ärendet inom departementet ej medhinnas till den dag, då jag inför Eders Kongl. Maj:t afgaf underdånigt yttrande rörande regleringen af utgifterna under riksstatens åttonde hufvudtitel. Det oaktadt anser jag, att då fråga ej är om förändring i de å riksstaten uppförda anslags slutsummor, utan endast om en annan form för anslagens uppställning i staten, hinder ej bör möta att nu underställa frågan Eders Kongl. Maj:ts pröfning.

Då enligt nådiga förordningen den 23 Juli 1869 de räntor och tiondeanslag, hvilka tillföre varit i vissa lärares vid statens elementarläroverk och pedagogierna löner inbegripna, blifvit till statsverket indragna, och den därför medgifna penningersättning förklarats böra utgå endast intill dess annorlunda blefve förordnad, eller innehafvare af ränte- och tiondeanslag förklarade sig nöjd med godtgörelse efter det i § 1 mom. 1 af samma författning omnämnda medelvärdet, samt numera icke allenast samtliga nuvarande innehafvare af nämnda löner, utom de tolf, som i Statskontorets utlåtande närmare uppgifvas, godkänt det af Riksdagen vid den beviljade löneförbättringen fästade villkor, att de skulle, med fränträdande af den till dem utgående ersättning för räntor och tiondeanslag, i stället åtnöjas med det belopp i penningar, hvartill samma ersättning vore i stat upptagen och beräknad; utan äfven, med undantag af domkapitlet i Strengnäs, som ansett detta godkännande endast vara gällande för de ordinarie lärare, som detsamma afgifvit, för deras tid, alla öfriga domkapitel i riket äfvensom direktionen öfver Stockholms stads undervisningsverk funnit berörda villkor redan från år 1876 böra i afseende å ifrågavarande löner vinna tillämpning, anser jag, vid sådant förhållande och under förutsättning att de lärare, hvilka på nämnda villkor ej ingått, eller på grund af andra förhållanden icke äro berättigade att af den beviljade löneförbättringen komma i åtnjutande, må tills vidare, på sätt Statskontoret föreslagit, af den i stat uppförda nya lönen, så vidt den förslår,

utbekomma sin ersättning enligt hittills gällande grunder, med rättighet att uppbära den deri möjligen erforderliga fyllnad å allmänna indragningsstaten, något hinder ej möta att redan i 1876 års riksstat vidtaga den af Riksdagen åsyftade förändring. Och får jag på sådan grund, och med afscende på hvad Statskontoret i öfrigt anfört, i underdånighet hemställa, att Eders Kongl. Maj:t täcktes, i hufvudsaklig öfverensstämmelse med Statskontorets förslag, till Riksdagen aflåta nådig framställning derom;

att i staten för år 1876 och framgent från lönerna för samtliga de vid elementarläroverk och pedagogier anställde lärare, som åtnjuta ersättning för indelta ränte- eller tiondeanslag, och åt hvilka löneförbättring, under vilkor att samma ersättning frånträdes och att lärarne i stället åtnöjas med det belopp i penningar, hvartill ersättningen är i stat upptagen och beräknad, blifvit af Riksdagen beviljad, berörda ersättning må utslutas, samt nya löner för alla dessa lärare uppföras till det belopp Riksdagen med nämnda vilkor medgifvit;

att de lärare, hvilka på nämnda vilkor ej ingått eller på grund af andra förhållanden icke äro berättigade till löneförbättring, må, så länge de sin rätt till ifrågavarande slags ersättningar ej frånträda, eller öfriga omförmälda undantagsförhållanden fortfara, af den å stat uppförda nya lönen, så vidt den dertill förslår, åtnjuta sina aflöningsförmåner enligt hittills gällande grunder och med rättighet att uppbära den derå möjligen erforderliga fyllnad å allmänna indragningsstaten;

att f. d. Lektoru vid Gefle förutvarande gymnasium J. O. Forssén förklaras berättigad att under sin återstående lifstid uppbära tre fjerdedelar af den lön han innehaft, 150 kronor i kontant och 150 tunnor spannmål, med 112 kronor 50 öre samt ersättning för 708 kubikfot 75 kubiktum spannmål, å allmänna indragningsstaten, men att derifrån utslutes den aflöningsfyllnad, 825 kronor, som till hans efterträdare från nämnde stat nu utgår;

att, i händelse af bifall till hvad sålunda blifvit föreslaget, det bestända penningebeloppet under anslaget till elementarläroverken höjes med 212,427 kronor 85 öre, emot det att den under samma anslag förslagsvis upptagna indelta ränta och ersättning för indragna räntor minskas med 4,045 kronor 69 öre, samt hela det belopp af 208,382 kronor 16 öre utgår, hvilket derå uppförts för indelt tionde och ersättning för indragna tiondeanslag, äfvensom att penningebeloppet under anslaget till pedagogier och folkskolor ökas med 3,470 kronor 46 öre, men att från ersättningen

för indelt tionde och indragna tiondeanslag under samma anslag uteslutes en motsvarande summa, eller 3,470 kronor 46 öre.

Denna underdåniga hemställan, hvori Statsrådets öfrige ledamöter instämde, täcktes Hans Maj:t Konungen i nåder bifalla, och skulle nådig proposition till Riksdagen aflåtas af det innehåll bilagan till detta protokoll utvisar.

Ex protocollo
Johan Schröderheim.